

andring med Hensyn til Bøder, at man har sat disse til fra 5—200 Kr. i Stedet for som nu fra 10—200 Kr.

Ellers har jeg kun at bemærke, at Loven her samler de forskellige Love, vi nu have paa Helligdagslovgivningens Omraade. Det, som der er taget Sigte paa her, er ikke alene, som sagt, at give en Helligdagslov, men i alt Fald for mig er der det principale: at give en Fridagslov. Det vilde derfor maaske have været rigtigt at give dette Udtryk i Lovforslagets Titel, men skønt det var under Overvejelse i Udvalget i Fjor, vilde man alligevel ikke gaa til det i alt Fald foreløbig; man mente ogsaa, at Titlen ikke havde saa stor Betydning, men at Hovedsagen er, hvad Lovforslaget gaar ud paa. Jeg kan huske, at jeg i Fjor udtalte, at det da foreliggende Forslag fra Forslagsstillernes Side kun betragtedes som et Grundlag, hvorpaa der kunde forhandles videre, og at man af den Grund vilde foreslaa, at Forslaget gik i Udvalg. Dette vil jeg ogsaa foreslaa i Aar, for at det maaske kan blive lidt nøjere gennemdrøftet, men jeg vil dog tillade mig at sige, at der nu ikke alene foreligger et Grundlag, hvorpaa der kan forhandles, men et Forslag, der er saa gennearbejdet, at det maaske med nogle ganske faa nærmest Redaktionsændringer meget godt kunde gaa ud i Livet som en Lov, der maa anses for at være ikke alene en brugelig, men ogsaa en god Lov paa dette Omraade.

Christian Rasmussen: Jeg skal tillade mig at udtale, at ogsaa det Parti, hvortil jeg hører her paa Rigsdagen, vil være med til at give det foreliggende Forslag en velvillig Behandling i et Udvalg. Jeg skal imidlertid straks tilstaa, at det for mig ikke saa meget er kirkelige som mere verdslige Grunde, der gøre, at jeg kan stille mig velvillig til Sagen, idet det for mig, ligesom det synes at være Tilfældet med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, i første Række kommer an paa at skaffe alle Arbejdere, hvad enten de arbejde med Aanden eller Haanden, en ugentlig Fridag. Det staar for mig som det første og som det, denne Lov først og fremmest burde tage Sigte paa. Om det saa just i alle Tilfælde vil blive Søndagen, spiller for mig en mindre væsentlig Rolle. Men jeg skal dog sige, at jeg ikke vil have noget imod, at man gaar til den her i Loven foreslaaede fuldstændige Søndagslukning for en hel Mængde Forretninger; jeg vil blot ikke have, at man skal tro, at

dermed er Spørgsmaalet om en ugentlig Fridag for de Mennesker, der arbejde i disse Forretninger, løst. Det er nemlig saa langt fra Tilfældet. Den fuldstændige Søndagslukning vil ganske sikkert ikke i nogen nævneværdig Grad forøge den Fritid, de paagældende Arbejdere have nu. Der er nemlig en Mængde andre Ting end netop dette at ekspedere Kunder, som udføres i disse Forretninger og udføres netop om Søndagen. Jeg skal saaledes nævne, at det jo mere og mere er blevet almindeligt i Købstæderne, at de handlende holde Udstilling om Søndagen i den Tid, der er lukket i deres Forretninger. Disse Udstillinger koste et ganske overordentlig stort Arbejde. Hele Butikken skal omdannes om Morgen, Værelse skulle udstilles, det meste af den første halve Dag gaar i Løbet dermed; saa skal i alt Fald en enkelt af Kommisserne, saa snart det begynder at blive mørkt, hjem og tænde Gassen, for at Udstillingen ved Lys kan præsentere sig saa meget bedre, og endelig skal der samme Aften efter Kl. 10 eller deromkring ryddes op igen i Lokalet og Butikken sættes i Stand til at modtage Kunderne den næste Dag. Se, dette tror jeg ikke vil blive afskaffet i den Mængde Forretninger, hvor det nu er Tilfældet, og Følgen deraf vil naturligvis blive den, at Personalet ikke faar synderlig mere Frihed, end det allerede har nu. Men jeg skal, som sagt, ikke have noget imod, at man fordrer, at disse Forretninger holdes lukkede hele Dagen, idet jeg maa erkende, at *noget* mere Frihed vil Personalet faa, men om nogen Fridag, om nogen ugentlig Fridag for Personalet af denne Grund vil der absolut ikke blive Tale, og det, formener jeg, burde være det første, der tages Sigte paa, naar vi skulle til at give en Lov af denne Art. — Et andet Spørgsmaal, jeg kunde ønske at faa draget ind med her i en saadan Lov, er Spørgsmaalet om tidligere Aftenlukning, der jo har staaet paa Dagsordenen i adskillige Aar. Den ønskes af mange handlende selv, og man har forsøgt ad Frivillighedens Vej at gennemføre den her, som man har gennemført den i flere andre Lande. Det er ikke lykkedes. Der har været enkelte handlende, der have ment at se deres Fordel ved ikke at optræde i Fællesskab med deres Kolleger, og derpaa er hele dette temmelig vigtige Spørgsmaal i Almindelighed strandet. Man kan altsaa ikke komme til en tidligere Aftenlukning her i Danmark, uden at Lovgivningsmagten skrider ind. Jeg kunde ønske, at man i Udvalget kunde faa denne Sag optagen til